

רונית אלקבץ, דוגמנית, מספרת על ילדותה, על צעדיה הראשונים בדוגמנות, על שבוע האופנה הישראלי, על חיי הדוגמניות בפאריס ובארץ, על מקומם של מישפחה, גיל, הופעה חיצונית וקאריירה בחייהן של הדוגמניות

„אני מניחה שהמיקצוע שלי הוא לא לרוחם של בני מישפחה אבא, שהם רובם רבנים ידועים”

„אני מאוד ביישנית, אבל דווקא מול המצלמות או על המסלול אני הכי פתוחה ושוכחת מכולם”

ראיינה ענת סרגוסטי

„אמא שלי אוספת חמונות שלי המוכיעות בעיתונים, למרות שלפני אחרים היא לא מתגאה ביי”

„התקבלתי לאחת מעשר הסוכנויות הכי גדולות בפאריס, ואני שחורה ולא גבוהה במיוחד”

„אני חושבת שדוגמנית צריכה לפרוש בגיל 35, אבל אם אשה נראית טוב בגיל 40 אין סיבה שלא תמשיך”

„לשבוע האופנה אין מה לחדש לי מבחינה מיקצועית. אני עומדת להשתתף בחצוגות סאלונים בפאריס”

„דוגמנית לא צריכה

להיות יפה!”

יש המתמחות בדוגמנות-צילום. יש העושות את שני הדברים יחד. רונית אלקבץ, רונת אלקבץ, היא אינה בלונדית וזהרת הלבושה במיטב ביגדיה האופנה העכשוויים. אינה מאופרת באיפור כבד, אינה מרבה להופיע במדורי הרכילות והחברה בעיתונים. היא בת 23, מתפרנסת מדוגמנות. עושה עכשיו את צעדיה הראשונים בעיר החשובה ביותר בעולם האופנה והדוגמנות: פאריס. רבות מן הדוגמניות הישראליות, וגם אחרות, חולמות לעשות זאת בחו"ל. רבות חולמות להופיע בתצוגות היוקרתיות המתקיימות בעיר האורות. אחרות חולמות

שבו מתקיימות התצוגות. הדוגמניות עובדות קשה בחדרים קטנטנים, כשהן מציגות את הדגמים לפני הקניינים היושבים מרחק נגיעה מהן. חשבתי שיש משהו מביך לצעירה שנאלצת כמעט להתערטל מול גבר חמור סבר, איש-עסקים שאינו מביט כמעט בפניה, אלא בוחן את הבגד שלגופה בחינה מדוקדקת. לעיתים נוגע וממשש. והדוגמנית, שעוטה על עצמה את פני-הפוקר, משחקת את התפקיד במיקצועיות ללא הנד עפעף. רונית אלקבץ מופיעה לעיתים בתצוגות-אופנה גדולות המתקיימות בישראל, אך לדבריה היא מעדיפה לדגמן לפני המצלמה. יש דוגמניות המתמחות בדוגמנות-מסלול.

מארוקאים נוהגים לנעול - בעלי חרטום מחודד, כמו בספינת-מילחמה עתיקה. רונית אלקבץ, אחת הדוגמניות הצעירות והמצליחות בארץ, חזרה לפני שבועיים מפאריס ונוסעת לשם בחזרה השבוע. בעת שאירועי שבוע-האופנה, שהתקיים השנה בירושלים, משכו אליהם את מרבית הדוגמניות הישראליות, היתה רונית דווקא בתל-אביב, ולא השתתפה בתצוגות הגדולות והקטנות בשבוע-האופנה. שבוע-האופנה מושך אליו תשומת-לב, אך הדגש מושם בעיקר על יצרני-האופנה הישראלים והמעצבים למיניהם, ועל הקניינים הזרים, הממלאים את חדרי המלון

בית-הקפה חיכתה בחורה רזה. שיי ערה השחור-שחור והארוך היה מתוח לאחור, בעזרת קשת מיוחדת. לאוזניה ענדה עגילים מוזהבים גדולים ובלוטים. עיניה הכהות היו מאופרות בקו שחור בולט. פניה היו בהירות, כמעט חיורות. רק אחרי שהתקרבתי ראיתי שזהו סוג מיוחד של איפור. היא לבשה גופיה בהירה, שכתפיות החזיה הציצו ממנה בצורה בולטת, והיא אמילו לא ניסתה להסתיר אותן. היו לה מיכנסיים ירוקים שעליהם היו מודפסים פרחים לבנים גדולים. מכפלת המיכנסיים היתה פרומה ברישול. לרגליה נעלה נעליים לבנות, כאלה שקשישים